

Charta 25

Προίμιο

Μιλάμε τώρα επειδή η σιωπή δεν είναι πλέον επιλογή. Οι αυταρχικοί λαϊκιστές δεν λειτουργούν πλέον στο περιθώριο, αλλά κατέχουν θέσεις στην κυβέρνηση σε όλο τον κόσμο. Η παρουσία τους έχει κανονικοποιηθεί, η ρητορική τους αντηχεί σε θεσμούς που κάποτε προστάτευαν τη δημοκρατία. Αυτό που κάποτε φαινόταν αδιανόητο είναι πλέον ρουτίνα. Η γραμμή μεταξύ της δημοκρατίας και της απομίμησής της θολώνει σε πραγματικό χρόνο και μας λένε να το δεχτούμε ως φυσιολογικό. Δεν θα το κάνουμε! Αυτή η Χάρτα μιλά με τη σαφήνεια εκείνων που μεγάλωσαν βλέποντας τις ελευθερίες να υποχωρούν και τη δικαιοσύνη να διαβρώνεται. Δεν μιλάμε από νοσταλγία, αλλά από ένα βαθύτερο σημείο: αυτό είναι το μέλλον μας που μας κλέβουν, και αρνούμαστε να είμαστε οι σιωπηλοί κληρονόμοι του!

Εμείς, οι υπογράφωντες, δεν μιλάμε εκ μέρους οποιουδήποτε πολιτικού κόμματος, κράτους ή ιδεολογίας, αλλά ως πολίτες με συνείδηση που υποχρεούνται να ανταποκριθούν στη βαθιά δημοκρατική αποσύνθεση της εποχής μας. Σε όλο τον κόσμο, είμαστε μάρτυρες μιας έξαρσης του αυταρχισμού που απειλεί να ανατρέψει τις με κόπο κατακτημένες αρχές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της πολιτικής ελευθερίας και του πλουραλισμού.

Αυτή η κρίση δεν είναι μακρινή ούτε αφηρημένη. Εξελίσσεται στα κοινοβούλια και στα δικαστήρια, στις οθόνες και στα σχολεία, στην καθημερινή ζωή εκείνων των οποίων οι φωνές αγνοούνται και τα δικαιώματα υπονομεύονται. Δηλώνουμε ότι οι αξίες που κατοχυρώνονται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην Τελική Πράξη του Ελσίνκι του 1975, με την οποία δεσμεύονται όλες οι κυβερνήσεις μας, δεν τηρούνται. Όσοι είναι επιφορτισμένοι με την υπεράσπιση αυτών των αξιών – κυβερνήσεις, κόμματα και θεσμοί – έχουν αποτύχει πάρα πολλές φορές: με τη σιωπή, τη συνενοχή ή τον ομορτισμό τους.

Εμπνευσμένοι από την [Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων](#), εφεξής συντομογραφούμενη ως UDHR, την ηθική σαφήνεια της [Χάρτας 77](#) και τα δημοκρατικά ιδεώδη που επιβεβαιώθηκαν στην [Έκθεση της Διάσκεψης IYC25](#), αντλούμε επίσης από τις ιδέες της [Επιτροπής Νεολαίας ΙΥΤΤ](#). Η επιτροπή αυτή είναι μια πολυπολιτισμική συνέλευση με πάνω από 200 νέους από 50 χώρες, που τους ενώνει το έντονο ενδιαφέρον τους για την ανάπτυξη της διαφάνειας και της δημοκρατίας. Ενώ πολλά βαρόμετρα καταγράφουν την κοινή γνώμη, η Επιτροπή Νεολαίας του ΙΥΤΤ εξετάζει βαθύτερα: πολιτικές ιδέες, αρχές και τη νομιμότητα των κυρίαρχων δομών εξουσίας. Προσφέρει μια σπάνια ευκαιρία να διερευνήσουμε τις απόψεις των αναδυόμενων ενημερωμένων πολιτών - νέων που δεν αντιδρούν απλώς στην πολιτική, αλλά αμφισβητούν τις παραδοχές της και επαναπροσδιορίζουν το μέλλον της.

Γράφουμε για να επαναβεβαιώσουμε την απλή αλλά ριζοσπαστική ιδέα ότι η δημοκρατία πρέπει να είναι ανθρωποκεντρική: η εξουσία πρέπει να ανήκει σε όλους, όχι στα απεριόριστα χέρια λίγων. Όπως μας υπενθυμίζει η Διάσκεψη IYC25, δεν μας καθοδηγεί κάποιος που μας αντιπαραθέτει ως αντιμαχόμενες ομάδες, αλλά η δική μας ατομική επιλογή να είμαστε κοινοτικοί και να κυβερνάμε μαζί. Για να αντισταθούμε στους αυταρχικούς, χρειαζόμαστε ενεργούς πολίτες που ενεργούν με βάση τα δημοκρατικά ιδεώδη της αξιοπρέπειας, της ισότητας, του πλουραλισμού, της ελευθερίας της έκφρασης και της κοινής ευθύνης.

1. Η δημοκρατία δεν είναι δεδομένη

Η δημοκρατία δεν είναι μια φυσική κατάσταση. Είναι ένα εύθραυστο κατασκεύασμα που πρέπει να διατηρείται συνειδητά και να ζει ενεργά. Πάρα πολλά καθεστώτα επικαλούνται τη δημοκρατική νομιμότητα, ενώ παραβιάζουν τον πυρήνα της: το ίσο δικαίωμα όλων να συμμετέχουν στα δημόσια πράγματα (UDHR Άρθρο 21.1). Επαναβεβαιώνουμε ότι η δημοκρατία πρέπει να αγωνιζόμαστε, να ζούμε και να υπερασπιζόμαστε (UDHR Προοίμιο).

2. Ο αυταρχισμός είναι σύμπτωμα, όχι αιτία

Ο αυταρχισμός δεν γεννιέται από τη δύναμη, αλλά από πληγές που δεν έχουν επουλωθεί: οικονομική απόγνωση, προδοσία από τους θεσμούς, αθετημένες υποσχέσεις, διαταραγμένες ταυτότητες. Ευδοκιμεί όπου αρνείται η συμμετοχή (Άρθρο 21.2 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) και όπου η ελευθερία του λόγου χειραγωγείται (Άρθρο 19 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου). Αναπτύσσεται όταν απουσιάζει η δικαιοσύνη (Άρθρο 8 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) και το αίσ

3. Δεν πρόκειται απλώς για μια αυταρχική έξαρση

Το κύμα αυταρχισμού συχνά μεταμφιέζεται ως αναβίωση της δεξιάς, αλλά στην πραγματικότητα τροφοδοτείται από μια βαθύτερη κρίση: την αδυναμία των φιλελεύθερων δημοκρατιών να διασφαλίσουν την κοινωνική προστασία (άρθρο 22 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια (άρθρο 1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου). Όταν οι δημοκρατίες αποτυγχάνουν να διασφαλίσουν τα βασικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ασφάλεια (άρθρο 3 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) και στην κοινωνική προστα

4. Ο λαϊκισμός δημιουργεί ψευδείς ταυτότητες

Οι αυταρχικοί λαϊκιστές δεν προσφέρουν πολιτική ένταξη· δημιουργούν ένα μυθικό «λαό» βασισμένο στον αποκλεισμό. Η ταυτότητά τους δεν διαμορφώνεται από την αλληλεγγύη, αλλά από το μίσος. Στέφουν ηγέτες, όχι αρχές. Τα κινήματά τους απαιτούν πίστη, όχι διάλογο, υπονομεύοντας την ελευθερία του

συνεταιρίζεσθαι και της συμμετοχής (άρθρα 20.1 και 21.1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου).

5. Ο λαϊκισμός χρησιμοποιεί τα συναισθήματα ως όπλο για να προκαλέσει διχασμό

Τα αυταρχικά κινήματα τροφοδοτούνται από το φόβο και τον θυμό. Παραποιούν τις πληροφορίες (άρθρο 19 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), ενισχύουν την οργή και δημιουργούν ψηφιακές φυλές που αντικαθιστούν την κατανόηση με συνθήματα. Στον κόσμο τους, η αλήθεια είναι δευτερεύουσα σε σχέση με την πίστη, και η εκπαίδευση γίνεται απειλή για την υπακοή (άρθρο 26.2 της Οικουμενικής Διακήρυξης)

6. Τα πολιτικά κόμματα πρέπει να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη

Οι πολίτες χάνουν την πίστη τους όταν τα κόμματα υπόσχονται μετασχηματισμό αλλά προσφέρουν συμβιβασμούς. Όταν η πολιτική θεωρείται παιχνίδι των ελίτ, οι άνθρωποι αναζητούν εναλλακτικές λύσεις εκτός του πολιτικού συστήματος (), όσο επικίνδυνες και αν είναι. Καλούμε τα πολιτικά κόμματα να επικοινωνούν με ειλικρίνεια, να ενεργούν με διαφάνεια και να υπηρετούν το κοινό με ακεραιότητα (Άρθρα 21.3, 29.2 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου)

7. Οι θεσμοί πρέπει να αντικατοπτρίζουν τον λαό

Οι θεσμοί που δημιουργήθηκαν για να υπερασπίζονται τη δικαιοσύνη συχνά την επισκιάζουν. Η γραφειοκρατική πολυπλοκότητα, η διαφθορά και η μεροληψία έχουν αποξενώσει εκείνους που θα έπρεπε να εξυπηρετούν. Απορρίπτουμε μια δημοκρατία που προστατεύει τα προνόμια. Οι δημόσιοι θεσμοί πρέπει να είναι διαφανείς, χωρίς αποκλεισμούς και υπόλογοι στον λαό (Άρθρα 6, 7, 8, 10, 21.3 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου).

8. Απορρίπτουμε μια δημοκρατία αποκλεισμού

Ένα σύστημα που ανέχεται τον αποκλεισμό των γυναικών, των μειονοτήτων και των διαφωνούντων δεν είναι δημοκρατία. Απορρίπτουμε την κατάχρηση του εθνικισμού, του παραδοσιαρχισμού και της πολιτιστικής ταυτότητας για να δικαιολογηθεί η καταπίεση. Η δημοκρατία δεν διατηρείται με την επιβολή της ομοιομορφίας, αλλά με την προστασία της διαφορετικότητας (Άρθρα 1, 2, 16.1, 21.1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου).

9. Υποστηρίζουμε την ισότητα και την κοινή δράση

Κάθε άνθρωπος έχει ίση αξία και το δικαίωμα να διαμορφώνει τις συνθήκες της ζωής του (Άρθρο 1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου). Η δημοκρατία δεν είναι απλώς η ψήφος, είναι κοινή δράση. Αντιτιθέμεθα σε συστήματα που στερούν από τα άτομα την ελευθερία τους στο

όνομα του ελέγχου ή της παράδοσης (Άρθρα 3, 29.1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου).

10. Υποστηρίζουμε τον διάλογο και απορρίπτουμε τη βία

Η δημοκρατία ευδοκimei σε συγκρούσεις που μεσολαβούνται από τον διάλογο, όχι σε αναγκαστική συναίνεση ή εξαναγκασμό. Απορρίπτουμε τη βία (άρθρο 3 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), τη λογοκρισία (άρθρο 19 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) και την ιδεολογική συμμόρφωση. Η αληθινή δημοκρατία δημιουργεί χώρο για τη διαφορά, την αντιπαράθεση, τον διά

11. Η γνώση πρέπει να υπηρετεί την χειραφέτηση

Η εκπαίδευση δεν είναι προνόμιο, αλλά δικαίωμα. Η γνώση πρέπει να απελευθερώνει, όχι να κυριαρχεί. Πρέπει να εξοπλίζει τους πολίτες ώστε να αμφισβητούν την εξουσία, να κατανοούν την πολυπλοκότητα και να συμμετέχουν πλήρως στη δημόσια ζωή. Μια δημοκρατική κοινωνία επενδύει στην ενημερωμένη δράση, όχι στην παθητική υπακοή (Άρθρα 26.1, 26.2 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου).

12. Απορρίπτουμε την κυριαρχία της δημοκρατίας από το κεφάλαιο

Τα αυταρχικά κινήματα υποστηρίζονται από συγκεντρωμένο πλούτο. Τεράστια χρηματοοικονομικά δίκτυα χρηματοδοτούν την προπαγάνδα, διαμορφώνουν τα μέσα ενημέρωσης και χειραγωγούν την κοινή γνώμη. Η οικονομική ανισότητα μετατρέπεται σε πολιτική ανισότητα. Απορρίπτουμε μια δημοκρατία που αγοράζεται με χρήματα και απαιτούμε η εξουσία να είναι υπόλογη σε όλους (Άρθρα 7, 21.2, 22, 23.1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώ

Η έκκληση

Ας παραμείνει αυτή η Χάρτα ως μαρτυρία. Δεν αποδεχόμαστε τη σταδιακή παρακμή της δημοκρατίας. Δεν αποδεχόμαστε τον φόβο, τη διαίρεση ή τη σιωπή. Η Χάρτα 25 δεν προσφέρει ένα πρόγραμμα. Προσφέρει μια έκκληση: να αντιμετωπίσουμε, χωρίς ψευδαισθήσεις, τις δυνάμεις που διαλύουν τη δημοκρατική ζωή και να διεκδικήσουμε, χωρίς φόβο, τις ηθικές υποχρεώσεις των ελεύθερων πολιτών. Μόνο μαζί, με κοινή αξιοπρέπεια και συλλογική αποφασιστικότητα, μπορούμε να διατηρήσουμε την ελευθερία που κληρονομήσαμε - και να διασφαλίσουμε ότι θα διαρκέσει.

Δηλώνουμε την πίστη μας στην πολιτική που δεν βασίζεται στη βία, αλλά στην ευσπλαχνία. Όχι στον αποκλεισμό, αλλά στην αξιοπρέπεια. Όχι στην απελπισία, αλλά στην αλληλεγγύη. Το μέλλον δεν θα γραφτεί από τους αυταρχικούς, εκτός αν τους αφήσουμε να το γράψουν μόνοι τους.

Κάθε άνθρωπος σε αυτόν τον πλανήτη είναι ευπρόσδεκτος να υπογράψει.

Ο κωδικός QR περιέχει όλες τις πληροφορίες για να γίνετε μέλος του κινήματος και να υπογράψετε τη Χάρτα 25. Το όνομα και η εθνικότητα/χώρα προέλευσης των υπογραφόντων θα εμφανίζονται στην ηλεκτρονική έκδοση του παρόντος εγγράφου (διαθέσιμη επίσης στον κωδικό QR).

Υπογράφοντες

Alice Smith, Ηνωμένο Βασίλειο

Alina Koch, Γερμανία

Ambrose Ngobi, Ουγκάντα

Andrea Olmi, Ιταλία

Angela Khumalo, Νότια Αφρική

Αν Βου, Γερμανία

Άνι Μελικιάν, Αρμενία

Ανίτα Σαμμαρίνι, Ιταλία

Άννα Πιέτρι, Ελλάδα

Μπενεντίκτ Σουέγκραφ, Γερμανία

Benjamin Galbraith, Ηνωμένο Βασίλειο & Γαλλία

Μπέθανι Ντένις, Ηνωμένο Βασίλειο

Μπρενάλντ Τζόνζι, Μαλάουι

Κάρμεν Ένγκελχαρτ, Γερμανία

Claudia Pintore, Ιταλία

Κωνσταντίντα Παγκές, Ισπανία

Ντάνια Βανέσα Βερμπένα Φλόρες, Γουατεμάλα

Elen Antaryan, Αρμενία

Έλενα Βοκάλε, Ιταλία

Έλλα Λεβιέν, Γερμανία

Έμιλι Μπαρσέλο, ΗΠΑ
Έμμα Σούγκλι, Ελλάδα
Έστερ Νιτζίκο, Μαλάουι
Φεντερίκα Μπάτζιο, Ιταλία
Φραντσέσκα Μπονόμο, Ιταλία
Φράνκλιν Βάτσι, Ηνωμένο Βασίλειο
Γκάβιν Μίλερ, ΗΠΑ
Χόουπ Ντοκοζό Ντλαμίνι, Νότια Αφρική
Ισμαέλ Μαμπέμα, Νότια Αφρική
Τζέιμς Μότραμ, Ηνωμένο Βασίλειο
Τζέιμς Φράιμπεργκ ΙΙ, ΗΠΑ
Jan Ferrer i Picó, Καταλονία, Ισπανία
Jan-Hendrik Pretorius, Νότια Αφρική
Τζέσικα Τζαν, Γερμανία
Joana Baptista, Πορτογαλία
Joe Earnshaw, Ηνωμένο Βασίλειο
Τζόναθαν Ζίνερ, Γερμανία
Jouman Tafnkji, Συρία
Τζόι Αντεούμι, Νιγηρία
Κιρίλ Βαντερμπεργκ, Ρωσία
Λιντέλβα Νικολέτ Μαγίνγκα, Νότια Αφρική
Λιν Φαμ, Βιετνάμ
Λίζα Λούντγκρεν, Σουηδία
Λούκα Γκουιντομπόνι, Ιταλία
Μασίντι Νετσάκουμα, Νότια Αφρική
Ματίλντε Αμπρέου, Πορτογαλία
Μάθιου Μπέιμιλερ, ΗΠΑ

Μικέλε Καστρεζάτι, Ιταλία
Μισέλ Λιάο, ΗΠΑ
Μηνάς Στραβοπόδης, Ελλάδα
Μιράντα Τέιτ, Σουηδία & ΗΠΑ
Μυριάμ Μουσάλι, Γαλλία & Μαρόκο
Νουρ Αχμάντ, Πακιστάν
Όλε Χάνσεν, Ηνωμένο Βασίλειο
Όλι Τζι, Ηνωμένο Βασίλειο
Οντιρέτσε Μοάτσε, Νότια Αφρική
Οτσιλέ Νκαδιμένγκ, Νότια Αφρική
Παλέσα Μέβα, Νότια Αφρική
Πέγκι Μολέφι, Μποτσουάνα
Πέτερ Ροντμπιερ, Σουηδία
Πολ Βιγιαβέρντε, Ισπανία
Rabia Turnbull, Νότια Αφρική
Ρεόν Βαν Ντερ Μέρβε, Νότια Αφρική
Σάρα Κόντε, Ιταλία
Seven Jacobs, Ηνωμένο Βασίλειο
Σίλβια Πάπικ, Σουηδία
Σιφεσάντε Κοτελάνα, Νότια Αφρική
Siro Riña Cardona, Ισπανία
Σοφία Μαρίνι, Ιταλία
Σόφι Βίνγκε-Πέτερσεν, Δανία
Σόντρε Ζακαριάσεν Ράνουμ, Νορβηγία
Σοφία Καούρ Μπαντάν, Ηνωμένο Βασίλειο
Σουζάνα Άντερσον, ΗΠΑ
Τέιλεν Ρέντι, Νότια Αφρική

Thao Mai, Βιετνάμ

Βαλερία Αντριένκο, Ουκρανία

Βερόνικα Μπάτλερ, ΗΠΑ

Βικτόρια Πορτνάγια, Ουκρανία

Βιβέκ Βενκατράμ, Σιγκαπούρη

Ζανοξόλο Μακιτέκα, Νότια Αφρική
